

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 44/05
06.04.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић и Љиљане Ивковић-Јовановић, чланова већа, у поступку признања стране судске одлуке по предлогу предлагача АА, коју заступа адвокат АБ, против противника предлагача "ББ", решавајући о жалби противника предлагача, изјављеној против решења Окружног суда у Београду Р-1. бр. 295/04 од 27. јануара 2005. године, у седници већа одржаној дана 06.04.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба противника предлагача и потврђује се решење Окружног суда у Београду Р-1. бр. 295/04 од 27. јануара 2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Београду Р-1. бр. 295/04 од 27. јануара 2005. године, призната је страна судска одлука - пресуда Општинског суда у Пули бр. П. 1053/84 од 03.02.2003. године, која је постала правноснажна на дан 13.07.2003. године.

Против овог решења противник предлагача је благовремено изјавио жалбу из разлога који упућују на битне повреде поступка.

Предлагач је поднела одговор на жалбу.

Испитујући побијано решење у смислу чл. 380. у вези чл. 365. раније важећег Закона о парничном поступку, који се примењује на основу чл. 491. ст. 1. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник Републике Србије" бр. 125/04) Врховни суд је нашао да је жалба противника предлагача неоснована.

Побијано решење није захваћено битним повредама одредаба парничног поступка из члана 354. ст. 2. ЗПП, на које повреде поступка другостепени суд мора да пази по службеној дужности, а ни битним повредама одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 1. ЗПП, које би утицале на правилност и законитост истога.

Првостепени суд је на бази релевантне чињеничне грађе правилном применом материјалног права одлучио као у изреци побијаног решења, уз дате разлоге које у целини прихвата и Врховни суд.

Наиме, правилно је суд првог степена применом чл. 101. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља ("Сл. лист СФРЈ" бр. 43/82, 72/82 и "Сл. лист СРЈ" бр. 46/96) признао страну судску одлуку - пресуду Општинског суда у Пули П. бр. 1053/84 од 03.02.2003. године, која је постала правноснажна на дан 13.07.2003. године утврдивши да су испуњени услови за признање те стране одлуке, а по одредбама чл. 86. до 96. поменутог закона у вези чл. 63. и 64. Уставне повеље Србије и Црне Горе ("Сл. лист СЦГ" бр. 1 од 04.02.2003. године).

Наводима изнетим у жалби противник предлагача није довео у сумњу правилност утврђења суда првог степена. Одредбе чл. 86 до 96. поменутог закона садрже услове за признање страних судских одлука и ти законски услови јесу испуњени у конкретном случају на основу чега је правилно одлучено побијаним решењем.

Не стоје основаним жалбени наводи да противнику предлагача није дата могућност расправљања пред Општинским судом у Пули, који је донео пресуду чије се признање у овом поступку тражи, јер из садржине образложења пресуде Општинског суда у Пули П. 1053/84 од 03.02.2003. године, произлази да је противник предлагача дао одговор на тужбу оспоравајући основ и висину тужбеног захтева за утужену накнаду штете, а са одређено конкретно изнетих разлога те из тога следи да када је противник предлагача дао одговор на тужбу да му је та тужба и достављена, чиме нису начињене неправилности у поступку против противника предлагача као лица против кога је донесена ова страна судска одлука.

Код напред наведеног стања ствари да су сви прописани законски услови процесно правне природе испуњени у конкретном случају за признање ове стране судске одлуке која није у супротности са домаћим јавним поретком, није од значаја да ли је пресуда Општинског суда у Пули донета уз правилну примену материјалног права у погледу одговорности противника предлагача за штету повезано са лимитом осигуране суме, јер се о томе не расправља код признања страних одлука него се једино расправља јесу или не испуњени услови из поменутог закона за признање стране судске одлуке. Па пошто су ти услови били испуњени, побијано решење јесте правилно и на закону засновано.

Са изнетих разлога, Врховни суд је применом чл. 380. раније важећег ЗПП, у вези чл. 30. ст. 2. ЗВП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

вс